

4 ΕΝΘΕΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ + 4 ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΑ CD

ΤΑ ΠΡΑΙΟΤΕΡΑ
ΙΤΑΛΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
ΤΟ 7ο ΑΠΟ ΤΑ 8 CD

ΟΤΑΝ ΤΑ ΣΛΟΥΥ
ΤΑ ΕΛΕΓΑΝ ΜΠΛΟΥΖ
ΤΟ 5ο ΑΠΟ ΤΑ 8 CD

80s
ΕΛΛΗΝΙΚΑ HITS
ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΑΠΟ ΤΑ 4 CD

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΓΛΕΝΤΙ
49 ΧΟΡΕΥΤΙΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΕΝΔΥΤΗ

INVESTOR'S WORLD

Μ. Πέμπτη 21 Απριλίου 2011
Κυριακή του Πάσχα 24 Απριλίου 2011

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΚΟΙΝΩΝΙΑ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Έτος 9ο, Αριθμός φύλλου 440 Τιμή € 4

Πρωτοφανής πόλεμος κατά της Ελλάδας με «έπαθλο» ποηλά δισεκατομμύρια

ΠΑΙΖΕΙ ΤΑ ΡΕΣΤΑ ΤΗΣ Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΩΝ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΩΝ

Το μεγάλο παιχνίδι με τα CDS, το credit event και ο ρόλος του ISDA – Ποιοι εμπλέκονται στο βρόμικο κόλπο με παράγωγα - ομόλογα, επενδύουν στην αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους και έχουν τελικό στόχο το ευρώ

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

ΣΕΛ. 06, 07

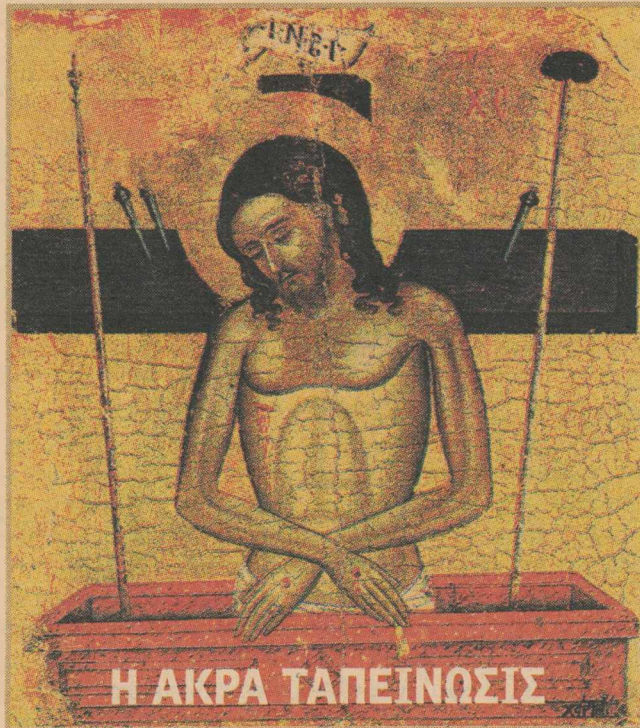
Μεταξύ εκλογών και ανασχηματισμού ο Γ. Παπανδρέου

ΜΕΤΑ ΤΗ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ ΣΕΛ. 14, 29

Ο ευρωσκεπτικισμός αντεπιτίθεται και διαβρώνει την Ε.Ε.

Strategist

Διεθνής υστερία για τον γάμο της χρονιάς και τη «νέα Νταϊάνα»

Κρεμάται επί ξύλου

Το θείο Δράμα κορυφώνεται. Δύει το κάηλος Του, αηλιά οι απανταχού της γης χριστιανοί περιμένουν την Ανάσταση

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Colpo grosso της Διεθνούς των κερδοσκόπων βρίσκεται πίσω από την επίμονη φιλολογία για επικείμενη αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους. Στοιχήματα πολλών δισεκατομμυρίων παίζονται στην αγορά των CDS για ελληνικά ομόλογα που λήγουν τον Μάιο και τον Ιούνιο και οι «επενδυτές» τους τα δίνουν όλα για να προκαλέσουν το «πιστωτικό γεγονός», με βάση το οποίο θα απαιτήσουν την πληρωμή τους. Καθοριστικός είναι ο ρόλος του ISDA, ενός οργανισμού που διοικείται από την αφορόκρεμα των επενδυτικών τραπεζών και των κερδοσκοπικών κεφαλαίων και ο οποίος καλείται να γνωμοδοτήσει πότε επέρχεται το «μοιραίο» της αναδιάρθρωσης... ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ & ΣΕΛ. 15

Ο ρόλος της Ε.Ε. και οι κίνδυνοι για την Ευρώπη

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΛΑΘΟΣ ΣΗΜΙΤΗ

Τι κρύβει η «πριμοδότηση» των σεναρίων αναδιάρθρωσης του χρέους ΣΕΛ. 02

ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΝΕΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Ο «Καθηλικράτης» έπεσε σε... ξέρα

Οικονομικά, μετατάξεις και πηλεονάζον προσωπικό, τα μεγάλα προβλήματα

ΣΕΛ. 20-21

ΕΝΩ ΚΑΛΠΑΖΟΥΝ ΟΙ ΤΙΜΕΣ ΤΗΣ ΒΕΝΖΙΝΗΣ

Ρουφήχτρες με... τσιπάκια μας αηλιάζουν τα πετρέλαια

Ανεξέλεγκτες διαστάσεις έχουν πάρει η νοθεία και η κλοπή στα βενζινάδικα – Ανήμπορο το κράτος να προστατεύσει τους καταναλωτές

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΜΑΪΟ ΚΑΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟ ΤΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Δύο «φορολογικά» με μέτρα 6 δισ. ευρώ

Ποιοι νέοι φόροι θα επιβληθούν ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ

Έντεκα μυστικά για αποδείξεις και τεκμήρια

Με το θάρρος της γνώμης

Γιατί ο πρώην πρωθυπουργός έριξε φρύγανα στη φωτιά του σεναρίου της αναδιάρθρωσης του χρέους

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΛΑΘΟΣ ΣΗΜΙΤΗ

Τ Ο Υ Ν Ι Κ Ο Υ Φ Ε Λ Ε Κ Η

<http://felnikos.blogspot.com>

Ένισε πολλούς η παρέμβαση του Κ. Σημίτη υπέρ της αναδιάρθρωσης του χρέους της χώρας. Και εξόργισε όχι μόνον τον πρωθυπουργό και το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης, αλλά και σχεδόν όλους τους παλιούς συνεργάτες του πρώην πρωθυπουργού. Όσοι δεν εξέφρασαν δημοσίως την αντίθεσή τους το έπραξαν ιδιωτικώς ή και αρμοδίως σε κομματικούς και κυβερνητικούς παράγοντες. Είναι λυπηρό για έναν πολιτικό που για οκτώ χρόνια κυβέρνησε τη χώρα και διοίκισε ένα μεγάλο κόμμα εξουσίας να μη βρίσκει υποστηρικτές σε μια τόσο «διακεκαυμένη» παρέμβαση, ειμή μόνον δύο βουλευτές, εκ των οποίων η μία είναι κομμάρι του.

Γατί όμως ο πρώην πρωθυπουργός ένιωσε την ανάγκη να πει με τόσο ωμό τρόπο τη γνώμη του για ένα θέμα για το οποίο, όπως και ο ίδιος παραδέχεται, οι συνομιλίες πρέπει να είναι «μυστικές και απόρρητες»; Γατί φρόντισε να δημοσιοποιήσει συζητήσεις που ενδεχομένως γίνονται σ' έναν κλειστό και ανώτερο κύκλο της τριόικας και των οποίων ο ίδιος δηλώνει κοινώνος, όταν λέει «*αάν δεν γίνονται ήδη*»; Είναι ιδιαίτερα άκομψο και προσβλητικό για έναν πρώην πρωθυπουργό να υποστηρίζει κάποιος ότι το έκανε επειδή έμαθε ότι κάτι ετοιμάζεται προς αυτή την κατεύθυνση και ήθελε να εμφανιστεί, όταν αυτό συμβεί, ως δικαιωμένος. Φέρει τον τίτλο του πρώην πρωθυπουργού, δεν νομίζω ότι διεκδικεί και τον τίτλο του νυν προφήτη. Ούτε περιποιεί τιμή σ' ένα σεβαστό πρόσωπο, όπως ο πρώην πρωθυπουργός, να γίνονται σχόλια σε βάρος του, όπως αυτά που λέγονται και γράφονται σχετικά με τις προθέσεις και την ποιότητα των κινήτρων της συνέντευξής του.

Γεροντική μωρία...

Ο γράφων ουδόλως ασπάζεται τις αιτιάσεις ότι ένας πολιτικός όπως ο Κ. Σημίτης μπορεί εσκεμμένα να αιμοδοτεί τη συζήτηση περί αναδιάρθρωσης του χρέους της χώρας, επειδή δήθεν είναι «μικρόψυχος» και «εκδικητικός» και θέλει να πάρει ρεβάνς από τον Γ. Παπανδρέου επειδή τον διέγραψε από το ΠΑΣΟΚ. Μια τέτοια εξήγηση περιγράφει έναν αμοραλιστή πολιτικό και έναν συμπλεγματοειδή άνθρωπο με ποταπά κίνητρα, τα οποία σε καμιά περίπτωση δεν προσοδιάζουν στον χαρακτήρα και την πολιτική διαδρομή του Κ. Σημίτη. Αλίμονο εάν δεχθούμε ότι είναι δυνατόν να θέτει ένας πρώην πρωθυπουργός τις προσωπικές του πικρίες υπεράνω του δημόσιου και του εθνικού συμφέροντος. Ούτε είναι ποτέ δυνατόν να δεχθούμε ότι ο Κ. Σημίτης «μαχαίρωνει πισώπλατα» τον Γ. Παπανδρέου επειδή οσμίζεται εξελίξεις και θέλει να δηλώσει και ο ίδιος «παρών».

ΠΙΤΤΑΚΙΟΝ

Φέτος όλοι μαζί
να φάμε
τον Πάγκαλο αρνί

(Από επαρχιακό κρεοπωλείο)

ΔΑΒΑΚΙΟΥ ΦΕΛΝΙΚΟΣ

Δεν είναι ο κυρ Κώστας απ' το Κορακοχώρι που μπορεί να φλυαρεί πίνοντας τσίπουρο με την κυρία Σούλα. Όταν σχεδίασε την παρέμβασή του, γνώριζε ότι θα προκληθεί θόρυβος και, ως έμπειρος πολιτικός, το συνυπολόγισε. Γνώριζε ότι η παρέμβασή του, ακόμη κι αν λέει αλήθειες, που λέει, θα αξιοποιηθεί από τους εγχώριους και διεθνείς παράγοντες που πιέζουν, με άκομψο και ανοίκειο τρόπο, την κυβέρνηση να προβεί σε αναδιάρθρωση του χρέους

Ένας άνθρωπος που πλησιάζει τα ογδόντα του χρόνια μόνον εάν είχε πληγεί από γεροντική μωρία θα μπορούσε να επιθυμεί να επανέλθει σε ρόλο τιμονιέρη της χώρας. Και, εξ όσων γνωρίζω, ο Κ. Σημίτης έχει σώας τας φρένας, χαιρεί άκρας υγείας και δεν επιθυμεί να διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο στον πολιτικό βίο. «*Παίζει το παιχνίδι των Γερμανών και των κερδοσκοπών*», διατείνονται ένοιο φανατικοί. Άπαγε της βλασφημίας μέρες που 'ναι. Εάν φτάσουμε στο σημείο να αναζητούμε τέτοιου είδους κίνητρα σ' έναν πρώην πρωθυπουργό, είναι καλύτερα να το κλείσουμε το μαγαζί και να παραδώσουμε τα κλειδιά στον Βόλφγκανγκ Ράινχαρτ, τον ανεκδιήγητο υπουργό Ευρωπαϊκών Υποθέσεων της Γερμανίας, και τη σύγχρονη Κασσάνδρα των αγορών, τον αξιότιμο κύριο Νουριέλ Ρουμπινί.

Ρήξη με Παπανδρέου

Η απορία, βέβαια, παραμένει. Γατί ο Κ. Σημίτης ένιωσε την ανάγκη να ρίξει φρύγανα στη φωτιά του σεναρίου της αναδιάρθρωσης του χρέους, ενώ γνωρίζει ότι μια τέτοια συζήτηση βλάπτει σοβαρά τη χώρα και δυσχεραίνει το έργο της κυβέρνησης; Επειδή απλά αυτή είναι η άποψή του, αντιτείνουν κάποιοι δημοσιολογούντες υπερασπιστές του πρώην πρωθυπουργού. Όσοι υποστηρίζουν κάτι τέτοιο μόνον καλή υπηρεσία δεν προσφέρουν στον Κ. Σημίτη. Τον εμφανίζουν ως ανεύθυνο και ως έναν κοινό θνητό ο οποίος μπορεί να λέει, όπως όλοι στους ανά την επικράτεια καφενέδες, τη γνώμη του. Είναι πρώην πρωθυπουργός και η γνώμη του έχει βαρύνουσα σημασία και στο εσωτερικό της χώρας και στο εξωτερικό.

Δεν είναι ο κυρ Κώστας απ' το Κορακοχώρι που μπορεί να φλυαρεί πίνοντας τσίπουρο με την κυρία Σούλα. Όταν σχεδίασε την παρέμβασή του, μέσω της συνέντευξης στο «*Βήμα*», γνώριζε ότι θα προκληθεί θόρυβος και ως έμπειρος πολιτικός το συνυπολόγισε. Γνώριζε ότι η παρέμβασή του, ακόμη κι αν λέει αλήθειες, που λέ-

ει, θα αξιοποιηθεί από τους εγχώριους και διεθνείς παράγοντες που πιέζουν, ιδίως το τελευταίο διάστημα, με άκομψο και ανοίκειο τρόπο, την κυβέρνηση να προβεί σε αναδιάρθρωση του χρέους, αδιαφορώντας για τις δραματικές επιπτώσεις που θα έχει μια τέτοια εξέλιξη στην ελληνική οικονομία, τις τράπεζες, τα ασφαλιστικά ταμεία, τη διεθνή αξιοπιστία της κυβέρνησης και της χώρας.

Το γνώριζε, δεν μπορεί να μην το γνώριζε. Πρώην πρωθυπουργός και έμπειρος πολιτικός είναι. Κι όμως το αποτόλμησε. Γατί; Προφανώς επειδή πιστεύει ότι η κυβέρνηση και το μνημόνιο βλάπτουν τα συμφέροντα του λαού και της χώρας. Εξάλλου αυτό είναι ολοφάνερο και στη συνέντευξή του. Όσο υπαινικτικός κι αν προσπαθεί να είναι, αυτή του η θέση είναι εναργέστατη.

Άρα εικάζουμε ότι η παρέμβασή του ήταν μία προσπάθεια ουσιαστικής διαφοροποίησης από την κυβέρνηση. Ήθελε με τη συνέντευξή του να χαράξει μια κάθετη διαχωριστική γραμμή με την κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου. Ήθελε να πριμοδοτήσει τις φωνές στον δημόσιο βίο που τάσσονται υπέρ της αναδιάρθρωσης. Μόνον που αυτές οι φωνές είναι ελάχιστες. Και το κυριότερο προέρχονται από την πλευρά της λαϊκιστικής πτέρυγας του πολιτικού κόσμου και μάλιστα βρίσκουν αντίθετο το νηφάλιο και σοβαρό κομμάτι των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων που στήριξαν το εκσυγχρονιστικό εγχείρημα, το οποίο ο ίδιος εξέφρασε ως πρωθυπουργός και αρχηγός του ΠΑΣΟΚ.

Υπεύθυνος για τα δεινά

Αν, λοιπόν, ο Κ. Σημίτης με την παρέμβασή του ήθελε να προικοδοτήσει ή και να «μανατζάρει» τις δυνάμεις που αντιτίθενται στην πολιτική της κυβέρνησης του Γ. Παπανδρέου, διάλεξε λάθος πεδίο να το πράξει. Είναι αληθινή περίπτωση πώς ένας τόσο μεθοδικός και έμπειρος πολιτικός διαπράττει δύο φορές το ίδιο σφάλμα. Την πρώτη το έπραξε με αφορμή την αναθεώρηση της Συνθήκης της Λισσαβώνας. Ένα ζήτημα που ήκιστα, κακώς ίσως, απασχόλησε την εγχώρια πολιτική ατζέντα. Τώρα το διαπράττει σ' ένα κορυφαίο και δραματικό πρόβλημα, μόνο που πάλι βρίσκεται από τη λάθος πλευρά. Εκτός από τον ΣΥΡΙΖΑ και κάποιες άλλες περιθωριακές δυνάμεις, ουδείς τάσσεται υπέρ της αναδιάρθρωσης του χρέους. Μετά τη Ν.Δ., ακόμα και το ΚΚΕ συντάχθηκε με τη θέση της κυβέρνησης, με διαφορετική βέβαια επιχειρηματολογία, κατά της αναδιάρθρωσης του χρέους.

Είναι λοιπόν σ' απορία κανείς γιατί ο Κ. Σημίτης επέλεξε να συνταχθεί με διάφορους οικονομολόγους και ινστιτούτα και όχι με τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την ελληνική κυβέρνηση. Αν ο πρώην πρωθυπουργός όντως πιστεύει ότι είναι καλό για τη χώρα να γίνει τώρα αναδιάρθρωση και σε διαφορετική περίπτωση η χώρα οδηγείται στην καταστροφή, οφείλει να τεκμηριώσει περισσότερο την άποψή του. Να επανέλθει και να εξηγήσει αναλυτικά και με λεπτομέρειες το γιατί και το πώς. Μάλιστα, και παρ' ότι συνταξιούχος πολιτικός, οφείλει, λόγω ακριβώς της προτέρας ιδιότητάς του, να υπερασπιστεί την υστεροφημία του. Αν αυτός ήταν ο στόχος του, ο τρόπος που διάλεξε δεν ήταν ο καλύτερος.

Σε τελική ανάλυση, φέρει και ο ίδιος σημα-

ντικό μερίδιο ευθύνης για τα δεινά που υφίσταται ο τόπος. Επί δικής του θητείας γιγαντώθηκε η διαφθορά, που είναι μία από τις αιτίες που ταλανίζουν το πολιτικό σύστημα. Αυτός εκχώρησε προνόμια και εξουσία στους συνδικαλιστές με αντάλλαγμα τη στήριξη που του παρείχαν για να κυβερνήσει και να διοικήσει το ΠΑΣΟΚ – προνόμια και εξουσία που αποτελούν τροχοπέδη στις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις που πρέπει να γίνουν.

Επί των ημερών του αναπτύχθηκε η δημοσιολογική λογιστική στα δημοσιονομικά μεγέθη, που είναι η βασική αιτία, μαζί με τη διακυβέρνηση της Ν.Δ., για την εκτίναξη του χρέους και των ελλειμμάτων. Επί εποχής του θέρειψε η διαπλοκή συμφερόντων. Επί εποχής του έγινε η Ολυμπιάδα που έκανε την Ελλάδα υπερήφανη, αλλά και τη φέσωσε. Επί εποχής του η δραχμή ουσιαστικά εξισώθηκε με το ευρώ, εγκαθιστώντας μόνιμα την ακρίβεια στη χώρα – απλώς δεν γινόταν αισθητή λόγω του υπέρμετρου και άκρατου τραπεζικού δανεισμού των νοικοκυριών. Μ' αυτά που γράφουμε δεν θέλουμε ούτε να υποβαθμίσουμε ούτε να αμαυρώσουμε το έργο των κυβερνήσεών του, το οποίο από πολλές άλλες πλευρές υπήρξε σημαντικό και αξιότιμο.

Το «μεγάλο πλάνο»

Εάν θέλουμε, όμως, να μιλήσουμε ψυχρά και να έχουμε καθαρές κουβέντες, θα έπρεπε ο πρώην πρωθυπουργός πριν ομιλήσει περί αναδιάρθρωσης να αναλογιστεί το πώς φτάσαμε ως εδώ. Και, το κυριότερο, θα ανέμενε κανείς από έναν πολιτικό του διαμετρήματος Σημίτη πριν ομιλεί να λαμβάνει υπ' όψιν του το «μεγάλο πλάνο» και όχι το ελληνικό καφεενείο.

Και το «μεγάλο πλάνο» αυτή τη στιγμή περιγράφεται εμπεριστατωμένα στο πρωτοσέλιδο σήμερα του «*ΚΤΕ*». (*Ένθετο Οικονομία σελ. 04-05*). Αναδιάρθρωση θέλει η Διεθνής των κερδοσκοπών. Αναδιάρθρωση θέλει μια μερίδα του γερμανικού πολιτικού και οικονομικού κατεστημένου – είτε για ψηφοθηρικούς λόγους (*ρεπορτάζ στη σελ. 15*) είτε επειδή θέλουν επιστροφή στο μάρκο ή σε ένα στενό ευρώ που δεν θα περιλαμβάνει τις χώρες του Νότου της Ευρωζώνης (*άρθρο σελ. 2 στο προηγούμενο φύλλο του «ΚΤΕ*). Αναδιάρθρωση θέλουν κάποιοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση επειδή φοβούνται ότι με τα επικείμενα stress tests των τραπεζών κάποιες ισπανικές τράπεζες που είναι ανοικτές σε στεγαστικά δάνεια δεν θα αντέξουν και θέλουν να προλάβουν. Αναδιάρθρωση θέλουν ο Αλ. Αλαβάνος και ο Αλ. Τσίπρας, επειδή γενικώς δεν γουστάρουν... να πληρώνουν. Αναδιάρθρωση, πάντως, δεν μπορούν να θέλουν σοβαροί άνθρωποι και πολιτικοί όπως ο Κ. Σημίτης.

Η αναδιάρθρωση ήπιας μορφής με επιμήκυνση και καλύτερο επιτόκιο μπορεί και πρέπει να γίνει τον Ιούνιο και για τις τρεις (Ελλάδα, Πορτογαλία, Ισπανία) δοκιμαζόμενες χώρες. Αυτό όμως δεν χρειάζεται μέχρι να συμβεί, εάν συμβεί, να το συζητάμε δημόσια, αλλά μυστικά και απόρρητα. Κι αυτό ο Κ. Σημίτης το γνωρίζει ή οφείλει να το γνωρίζει. Γι' αυτό η απορία παραμένει. Γατί;

Πάντως και στον σεβαστό πρώην πρωθυπουργό και στους απανταχού της Γης χριστιανούς εμείς το μόνο που έχουμε να πούμε είναι ότι μετά τη Σταύρωση έρχεται η Ανάσταση.

Καλό Πάσχα!